

GERECHTSHOF DEN HAAG
raadkamer beklagzaken

BESCHIKKING

gegeven op het beklag, op grond van artikel 12 van het Wetboek van Strafvordering, ingediend door:

Willem Christiaan Engel,

klager.

1. Het beklag

Het klaagschrift is op 2 april 2021 door het hof ontvangen. Het beklag richt zich tegen de beslissing van de officier van justitie te Rotterdam om **de Kiesraad**, beklaagde, niet te vervolgen ter zake van (medeplichtigheid aan) verkiezingsfraude.

2. Het verslag van de advocaat-generaal

Bij verslag van 29 april 2021 heeft de advocaat-generaal het hof geadviseerd het beklag af te wijzen.

3. De stukken betreffende het beklag

Het hof heeft, behalve van de reeds genoemde stukken, onder meer kennisgenomen van de in deze zaak door de politie opgemaakte processen-verbaal van aangifte met bijlagen, van het ambtsbericht namens de hoofdofficier van justitie te Rotterdam van 22 april 2021 alsook van de door klager toegezonden reactie op het advies van de advocaat-generaal, door het hof ontvangen op 21 juni 2021.

4. De behandeling van het klaagschrift

In verband met toepassing van artikel 12c Sv is nader onderzoek in raadkamer achterwege gebleven en zijn betrokkenen niet opgeroepen.

5. De ontvankelijkheid van het beklag

Alvorens tot een inhoudelijke toetsing van het beklag te kunnen overgaan, dient het hof te beoordelen of klager ontvankelijk is in het beklag.

Klager heeft op 13 maart 2021 en aanvullend op 29 maart 2021, als vertegenwoordiger van Lijst30, namens Lijst30 bij de politie tegen beklaagde aangifte gedaan ter zake van (medeplichtigheid aan) verkiezingsfraude, valsheid in geschrift en schending van artikel 30 Handelsregisterwet, gepleegd in de periode tussen januari en maart 2021. Hieruit blijkt dat Lijst30 na een verzuimlevering van ondersteuningsverklaringen heeft vernomen dat eerder goedgekeurde ondersteuningsverklaringen later door beklaagde zonder geldige opgave van reden alsnog ongeldig zijn verklaard. Hierdoor heeft beklaagde een andere partij, Lijst33, gefaciliteerd in de door hen gepleegde verkiezingsfraude.

Met betrekking tot de overige feiten verwijst het hof korthedshalve naar het dossier, nu de feiten bij klager genoegzaam bekend zijn.

De officier van justitie heeft de zaak geseponeerd, omdat geen begin van bewijs aanwezig is voor fraude in de zin van artikel 326 van het Wetboek van Strafrecht. Uit het door klager meegestuurde verweer van beklaagde blijkt immers dat de beklaagde met het (later) afkeuren van de kieslijsten zich juist aan de Kieswet heeft gehouden. De Raad van State is in haar beslissing van 16 februari 2021 tot eenzelfde oordeel gekomen. Derhalve is niet komen vast te staan dat beklaagde wederrechtelijk heeft gehandeld.

Klager stelt zich in het klaagschrift op het standpunt dat er wel degelijk voldoende bewijs aanwezig is om tot vervolging van (medeplichtigheid aan) verkiezingsfraude over te gaan. Klager beroept zich hiervoor op een tweetal verklaringen, waaruit volgt dat beklaagde de ondersteuningsverklaringen niet op de juiste wijze heeft verwerkt. Tijdens inzage in de ingeleverde ondersteuningsverklaringen is namelijk gezien dat enkele verklaringen die bedoeld waren voor Lijst30 op de stapel van Lijst33 terecht zijn gekomen.

In de nadere reactie van klager op het advies van de advocaat-generaal voert klager aan dat het openbaar ministerie bij het nemen van de sepotbeslissing geen rekening heeft gehouden met het feitencomplex omtrent de

Volgnummer: K21/220170

fysieke controle van de ondersteuningsverklaringen. Dit dient derhalve als een nieuw feit te worden beschouwd. Voorts wordt aangevoerd dat de Raad van State een ander beoordelingskader heeft gehanteerd, terwijl bovendien tijdens de beroepsprocedure nog niet alle feiten bekend waren.

Het hof is met de advocaat-generaal van oordeel dat het dossier geen aanknopingspunten biedt voor een begin van een redelijk vermoeden van een door beklaagde gepleegd strafbaar feit.

Daarnaast is het hof van oordeel dat de mogelijkheid tot het verrichten van nader onderzoek afstuit op het gegeven dat de gedragingen waarop de aangifte betrekking heeft, tot een exclusieve kerntaak van de overheid behoren, die niet door anderen dan de overheid kan worden uitgevoerd. Op grond van de geldende jurisprudentie worden gedragingen van ambtenaren aan de Staat toegerekend (en delen deze ambtenaren in de strafrechtelijke immuniteit van de Staat), indien de gedragingen hebben plaatsgevonden in de sfeer van de Staat, wat het geval is indien de ambtenaren hebben gehandeld in het kader van de hen opgedragen bestuurstaak en zij meenden te handelen in het algemeen belang. Ambtenaren delen alleen niet in de immuniteit van de Staat, voor zover zij handelen ter bevordering van eigen gewin of eigen belang. Van dat laatste is in deze zaak niet gebleken. Het hof heeft daarbij ook in overweging genomen dat het handelen van de Kiesraad is onderworpen aan de in de Kieswet voorziene mogelijkheden van beroep.

In de door klager beschreven kwestie is er derhalve geen ruimte voor toetsing door de strafrechter van overheidshandelen en van de gedragingen waarvan klager aangifte heeft gedaan.

Het hof is voorts van oordeel dat voor het uit hoofde van eigen daderschap zelfstandig strafrechtelijk vervolgen van beklaagde ook geen aanknopingspunten aanwezig zijn.

Het klaagschrift en de nadere reactie van klager bieden geen nadere inzichten.

Het bovenstaande leidt tot de conclusie dat - met toepassing van artikel 12c Sv - klager niet-ontvankelijk moet worden verklaard in het beklag.

Volgnummer: K21/220170

6. De beslissing

Het hof:

Verklaart klager niet-ontvankelijk in zijn beklag.

Deze beschikking, waartegen geen gewoon rechtsmiddel openstaat, is gegeven op 10 augustus 2021 door mr. T.E. van der Spoel, voorzitter, mr. P.J. van der Flier en mr. J.A.M.J. Janssen-Timmermans, leden, in tegenwoordigheid van mr. L.E. Hollander, griffier, en is - wegens ontstentenis van de griffier - alleen ondertekend door de voorzitter.

Voor fotokopie conform:
de griffier van het gerechtshof
Den Haag

